

[Alfred Hansen]

har været medvirkende til, at de små virksomheder ikke har udnyttet det. Mener ministeren, at de mindre erhvervsdrivende, hvis de havde kunnet få en statsgaranti på 100 pct., hvad jeg ikke vil anbefale, så i højere grad ville have udnyttet denne mulighed?

Jeg forstår i og for sig godt, at de små virksomheder også ønsker at få en eller anden form for statssubsidiering, enten i form af direkte tilskud eller i form af en statsgaranteret ordning. Det skal ses på baggrund af det forhold, at f. eks. Burmeister & Wain kan få næsten ubegrænsede statsgarantiordninger og andre store virksomheder noget tilsvarende. Jeg vil advare regeringen mod denne politik, fordi jeg synes, det er en farlig vej at betrede.

Jeg tror, at der grundlæggende gør sig det forhold gældende for vort erhvervsliv, at det ønsker at klare sig selv. Det, vi kan gøre fra folketingets side, er at give det gunstige arbejdsvilkår. Det er ikke at føre en døgnpolitik, hvor man planlægger 3 måneder frem i tiden, men virkelig har en langsigtet politik, på baggrund af hvilken vort erhvervsliv, såvel industri som handel og håndværk, kan disponere. Så kunne man også forsøge at lempe papirvældet, deres indberetninger, deres administration. Det ville også være en god ting. Jeg synes, det skal ses i sammenhæng med f. eks. prisstoploven, som jo lægger en dæmper på erhvervslivets udfoldelsesmuligheder. Det var bedre, om man gik væk fra tyrkertroen på en stram indkomspolitik med deraf følgende prisstop og i det hele taget statslig dirigering af priser, lønninger og avancer. Hvis man fjernede det, så tror jeg, at hele diskussionen om statstilskud og statsgarantiordninger ville forstumme.

Retsforbundet kan altså som konklusion på dette i allerhøjeste grad medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Birgith Mogensen (CD):

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder er vi inde i en periode, hvor der ikke mindst af hensyn til vores arbejdsløshed gerne skulle gøres noget for håndværks- og industrivirksomheder her i landet. Derfor finder CD det betænkeligt, at regeringen ønsker den statsgaranterede låneordning ophævet pr. 1. april

1980. Vi har bemærket os, at erhvervenes hovedorganisationer har tilsluttet sig forslaget, men hvorfor?

Når det statsgaranterede lånetilbud kun er blevet udnyttet i så ringe en grad, må der være en begrundelse. Er det, fordi lånemulighederne ikke er markedsført godt nok? Er det, fordi lånemulighederne eventuelt skal gøres mere lempelige? Bl. a. disse spørgsmål vil vi gerne have belyst, inden vi tager stilling til forslaget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Kelm-Hansen rejste i forbindelse med dette og næste lovforslag det spørgsmål, om vi vil kunne vejlede bedre. Det tror jeg vi til enhver tid vil bestræbe os for. Jeg tror, man er opmærksom på, at vi – hvis jeg husker ret, i et oplag på mere end 100.000 eksemplarer – senest i juli 1979 udsendte en 35 siders meget populært skrevet orientering om de erhvervsfremmeordninger, der findes. Ikke mindst søgte vi derigennem at vejlede mindre håndværks- og industrivirksomheder. Jeg skal gøre opmærksom på, at der også i øvrigt er en publikationsvirksomhed til rådighed, og endelig er der inden for en række af erhvervsfremmeordningerne en løbende informationsvirksomhed overalt i landet, der søger at rette sig ind specielt over for banker, sparekasser, revisorer, erhvervsrådsrepræsentanter og ledere for på den måde at sikre os, at alle de, der øver en konsultativ virksomhed over for enhver virksomhedsart, både små og store, er sådan informeret, at de kan give den nødvendige rådgivning.

Når det er sagt, er der ikke spor tvivl om, at ønsket om at tilgodese erhvervsfremmemulighederne så tæt og så effektivt som muligt også giver et meget bredt spektrum af erhvervsfremmeordninger. Derfor vil arbejdet med administrationen af disse ordninger i ministeriet fortsat blive søgt forenklet, og vi vil prøve først og fremmest at skabe den nødvendige samordning, så det er let at konstatere, hvad der hører hjemme under Danmarks Erhvervsfond, hvad der hører hjemme under teknologistyrelsen, og hvad der hører hjemme under egnsudviklingsdirektoratet, sådan at vi ligesom får tre hovedområder, der giver en ny mulighed for en snæver kontakt.